

slovo

1/2023
Február

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Výročná správa za rok 2022

vystúpenie detí z UA v Rankovciach

Evanjelické služby Božie I. – úvod

■ Ľuboslav Beňo

Drahí čitatelia nášho Slova, už niekoľko rokov sa v kázňach čas od času dostávame k vysvetľovaniu častí našich evanjelických bohoslužieb. Dovoľte, aby sme si v tejto rubrike nášho časopisu pripomenuli niečo z týchto kázní.

Pozrime sa do Písma svätého, kde nájdeme začiatok bohoslužby v Hospodinovom náboženstve. V 1M síce stretnutie veriacich ako také ešte nenájdeme, pretože tam sa opisuje iba vznik izraelského národa, ale hneď v 2M, keď je už národ skonštituovaný, čítame, ako Pán Boh hovorí Mojžišovi: „*Nech mi postavia svätyňu a budem bývať uprostred nich.*“ (25,8) To je krásne, nie? Pán Boh sa rozhodol zísť z nebies a bývať spolu so svojím ľudom. Svätyňa má slúžiť na to, aby sa tam ľudia so svojím Bohom stretávali.

Potom omnoho neskôr, keď už národ býva vo svojej krajine a má svojho kráľa, sa Dávid rozhodol postaviť pre Hospodina murovaný dom namiesto stanového stánku. Pán Boh má však iné plány, dom Mu postaví až Dávidov syn Šalamún...

A aby sme prelistovali celú Starú zmluvu, do tretice ešte spomeňme videnie o novom chráme, ktoré mal prorok Ezechiel (od 40 k.), keď videl v budúcnosti nový chrám. Pán Boh sa chce stretávať so svojimi ľuďmi a mať s nimi spoločenstvo.

K spoločenstvu nás pozval aj

Pán Ježiš – Mt 18,20: „*Kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.*“ Ten istý Boh v osobe Syna nám opäť hovorí, že tam, kde budú ľudia ochotní zísť sa kvôli Nemu, tam bude On prítomný. Neviaže to na podmienky chrámu, svätostánku, či kostola, keď v rozhovore so Samaritánkou vysvetľuje – J 4,21.23-24: „*Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme nebudete vzývať Otca. Ale prichádza hodina, a už je tu, keď praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde, veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. Boh je duch a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde.*“ Ale to neznamená, že popiera spoločné zhromaždenia, len zdôrazňuje, že všade máme Boha prežívať naozaj, z vnútra, nie iba navonok. Nestačí iba prísť na stretnutie a svoju účasť považovať za svoj dobrý skutok. Tak to bývalo v stredoveku a to bol aj jeden z dôvodov reformácie, keď sa reformátori postavili proti také-
muto bezmyšlienkovitému kresťanstvu – prísť do kostola, počúvať nezrozumiteľnú latinskú omšu, jednoducho byť pri tom a odísť a byť spokojný. Ak nerozumieš, čo sa deje na bohoslužbe, aký má potom pre teba prínos? Vtedy neprežívaš Božiu prítomnosť „v duchu a v pravde“.

Ak prechádzame Písmom svätým ešte ďalej, uvidíme, že aj prví kresťania mali svoje spoločné stretnutia a nepestovali iba svoje súkromné, individualistické ná-

stretnutie rodiniek na fare

boženstvo – Sk 2,46: *Títo „deň po deň zotrvali jednomyseľne v chráme, lámali chlieb po domoch a prijímali pokrm s plesajúcim a úprimným srdcom.“*

Apoštol Pavel sa vo svojich listoch taktiež obracia ku kresťanom zhromaždeným na svojich bohoslužbách – 1K 14,26: *„Tak čo, bratia? Kedykoľvek sa zídete, každý má niečo: žalm, poučenie, reč jazykmi, výklad – to všetko nech vzdeláva.“* A Kol 3,16: *„Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohaté; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, humanami a duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu!“*

Napokon nemôžeme ani obísť radu autora listu Židom, kde zase čítame – Žid 10,25: *„Neopúšťajte svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajte /povzbudzujte/ sa a to tým viac, čím viac vidíte, že sa približuje ten deň.“*

Prečo teda máme naše spoločné bohoslužby? To je jednoduché. Želá si to sám Pán Boh, rozhodol sa prísť zo svojich nebies do našej blízkosti a napokon to tak robili aj prví kresťania.

Ale pozrime ešte aj do poslednej knihy Písma, kde v Zjav 21,22 zase čítame: *„Ale chrám som v ňom nevidel, lebo Pán Boh vševládny a Baránok mu je chrámom.“* Všetky naše bohoslužby sú len do času, až nastane neprestajná bohoslužba v nebeskom kráľovstve. Tam budeme presne ako sme tu zhromaždení - muži, ženy, malí, veľkí, bohatí, chudobní, dobrí, zlí (?), obľúbení ľuďmi, aj tí, ktorí žijú viac v ústraní. Dôležité bude, že tam budú tí, ktorí patria Kristovi.

Naše služby Božie máme aj na to, aby sa na nich v rôznosti pripravovali na večnú oslavu Boha, nášho Pána! ■

podľa kázne z 28.1.2018

Veľké zázraky s Bohom

■ Ľuboslav Beňo

Césationizmus. Tak sa nazýva učenie z čias reformátorov, keď sa snažili hľadať odpoveď na otázku, prečo sa v počiatkoch kresťanstva spomínalo toľko zázrakov konaných cez apoštolov a dnes ich už toľko nezažívame. Došli k záveru, že zázraky bývajú na začiatku veľkých hnutí, ako bolo aj založenie cirkvi, aby podporili rast spoločstva.

S niečím podobným, ba celkom rovnakým sme sa stretli aj my na fare takto pred rokom, keď sme otvorili dvere ľuďom utekajúcim z vojnovnej Ukrajiny. Cez mnohých z vás sme pochopili, že Pán Boh konal množstvo zázrakov, ktoré nás len utvrdili v tom, že to, čo konáme, je správne a že je to Božia vôľa stáť pri prenasledovaných a sužovaných. Svedectvami o tom všetkom sme boli preplnení a určite ste ich mnohé od nás počuli.

Medzi nimi boli vaše otvorené srdcia, keď ste prichádzali s pomocou – sláva Pánovi za všetkých vás!

Dnes si spomíname na tých, ktorí nám telefonovali v čase, keď sa u nás sťriedali rodiny z Kyjiva, Dnipra, Čerkas, Kolomyje, Krivij Rohu, Charkiva, Ivano-Frankivska, potom ešte Kamjanskeho a Myrnohradu... A vy ste prinášali pečivo, šaty, všetky potreby... Telefonovali ste: „Zajtra pripravíme obed my, farárovci, nevarťe!“ a priniesli ste bohatstvo jedla, že 15 ľudí pri stole a na druhý deň iných 13 malo stále čo jesť. Nezapudli sme ani na dva plné plechy koláčov, ktoré priniesol brat vo

chvíli, keď u nás práve nik nebol, ale už o tri hodiny koláčiky poslúžili trom rodinám, ktoré tu našli útočisko na úteku. Pán Boh dobre vedel, že sú už na ceste!

Alebo keď už v nedeľu ráno nebolo čo dať, neostal ani krajec chleba a prichádzali ďalší a pred bohoslužbami sa z ničoho nič objavila Katka s plným kufrom pečiva a dvomi obrovskými taškami sladkostí pre deti...

Marián, ktorý telefonoval z obchodu: „Pán farár, vo vozíku už máme to a to, čo ešte treba?“ a ja som mu pohotovo povedal: „Viac treba toto a toto...“ a on potom priniesol dve veľké tašky nákupu a jeho manželka držala v rukách kartón mlieka.

A finančné dary! Len na zbierke v kostole sme vyzbierali temer 4.000 € a k tomu prišli ešte aj finančné na konkrétnu pomoc... Brat, ktorý nechal 100 € v obchode: „Kúpte, čo bude treba!“

Auto, ktoré pri odvázaní ľudí na vlak už hlásilo, že je nejaká chyba a pokazilo sa až na ceste domov presne v bráne farského dvora! Všetko sa pekne stihlo!

V priebehu chvíle nájdené matrace, na ktorých budú ľudia spať, narýchlo požičaná postieľka pre bábo, ktoré už bolo na ceste.

Toľko toho všetkého a v takej rýchlej dobe, že sme nemohli inak, iba povedať: Pane, to sú Tvoje zázraky! Dodnes za ne ďakujeme Pánu Bohu. Odkiaľ sme brali na to všetko silu, odvahu a vieru? Iste aj a práve z týchto zázrakov hneď na začiatku! ■

naši rómski konfirmandi

Flámsky zázrak

■ Dagmar Fassingerová

Bol 24 december 1914. Muži, z ktorých Prvá svetová vojna urobila nepriateľov, sa krčili chladom v zákopoch na Západnom fronte. Britských a nemeckých vojakov delil od seba len pás zeme. Namiesto slávenia Božieho narodenia vo svojich domovoch, všetci čelili bezprostrednej hrozbe smrti. Pole bolo posiate mŕtvolami. Zvečerilo sa. Vtedy sa to stalo. Na nemeckej strane sa organ s napisom Hrob F. X. Grubera pred jeho domom objavili slabé svetielka sviečok a zaznelo tiché „Stille Nacht, heilige Nacht“. Z britských zákopov sa ako ozvena následne pridávala rovnaká melódia „Silent night, holy night“. Vojaci znepriatelených národov, každý vo svojom jazyku, spoločne spievali

pieseň o betlehemskom dieťati, vyšli zo zákopov, odhodili prilby a objímali sa. Na chvíľu zažili vianočné prímerie, o ktorom sa neskôr písalo ako o flámskom zázraku.

O vzniku piesne *Tichá noc, svätá noc* sa uvádza, že organista F. X. Gruber mal len pár hodín, aby zhudobnil text kaplána Josefa Mohra. Pieseň vzápätí na Vianoce 1818 spoločne zaspievali len so sprievodom gitary v rámci polnočnej omše, keďže myši poškodili časť organa v miestnom kostole. Nemali ambície ani tušenie, že táto pieseň obletí celý svet a tak prekoná sen mnohých autorov hitov. Oveľa častejšie sa však stáva, že trvá dlhé roky, kým sa ľudia dopracujú k výsledku a vytvoria dielo pre dobro iných, či pre slávu svojho mena. Možno aj my chceme zanechať po sebe dobrú stopu a možno nás prach

na obuvi usvedčuje, že sme niekedy šliapli vedľa. Záleží na tom?

„Zabúdam na to, čo je za mnou a snažím sa o to, čo je predo mnou“, hovorí apoštol Pavol a pridáva: „*cieľ mám vždy pred očami*“ (F 3,3-14). Na prahu nového roka sa aktuálne vynára otázka: A čo ja? Rozpoznávam pred sebou cieľ? Je ním pre mňa odmena večnej slávy v nebi? Sledujem stopy pred sebou, ktoré vedú k nemu, alebo sa častejšie pozerám do spätného zrkadla? „*Bežím za odmenou*“, pokračuje apoštol. A čo ja? Kam sa rozbehnem ja, keď je mobilita obmedzená a cestovanie nahradilo testovanie? Paradoxne, práve doma je ‚bod nula‘, kde ma čakajú nové veci. V komôrke nachádzam, čo som stratila vo svete: pokoj Boží a miesto stretnutí, aké zažil Tomáš, keď sa stretol so

vzkrieseným Ježišom, hoci dvere boli zatvorené, a on vyznal svoju vieru: „*Pán môj a Boh môj!*“

Práve v modlitbe na kolenách je ideálna štartovacia pozícia ako začať svoj beh a v Ježišových stopách smerovať tam, kde sa nebo skláňa k zemi... ten nekončiaci flámsky zázrak, kde môžeme vyjsť zo zákopov, odhodiť úzkosti a strach, kde už nerinčia zbrane, nehrozí smrť. Je len bezpečné objatie Narodeného, Ukrižovaného a Vzkrieseného. Ako vyznáva žalmista: „*Kto v skrýši Najvyššieho prebýva a odpočíva v tóni Všemohúceho, ten vraví Hospodini: Moje útočisko, hrad môj, môj Boh, ja v Neho dúfam!*“ (Ž 91,1-2) V dňoch, ktoré prídu, majme tento cieľ stále pred očami! ■

prevzaté z Cestou svetla

účastníci bohoslužieb v Boliarove

Ján Blahoslav

■ Katarína Hašková

* 20. február 1523, Přerov

† 24. november 1571,

Moravský Krumlov

Humanista, teológ, prekladateľ, muzikológ. Biskup Jednoty bratskej a predchodca J. A. Komenského. Autor prvej českej gramatiky. Tvorca slova „šlabikár“ a jeden z prvých Čechov, ktorý nosil okuliare. To všetko platí o Jánovi Blahoslavovi, ktorého si pripomíname pri príležitosti päťstého výročia jeho narodenia.

Vyrastal v prostredí nie dlho existujúcej Jednoty bratskej, vďaka ktorej tento syn kožušníka získal základy vzdelania. Vydal sa na cestu teologického štúdia, ktoré ho priviedlo najskôr do Prostějova a Goldbergu, neskôr do nemeckého Wittenbergu. Tu sa oboznámil so všetkým vtedajším humanistickým a protestantským poznaním. Chodil na prednášky k dr. Martinovi Lutherovi, ešte viac obdivu však získal k jeho blízkeму spolupracovníkovi, Filipovi Melanchtonovi.

Po návrate do rodných Čiech bol v r. 1548 vymenovaný za pomocného biskupa Jednoty bratskej v Prostějove. Poznáva skrývané pred prenasledovaním a ťažké podmienky odlišné od tých na Morave, kde mohli bratia vyznávať svoju vieru slobodne. Práve tu píše o počiatkoch Jednoty bratskej a o dôvodoch, prečo sa bratia nemohli pripojiť k rímskokatolíckej ani českej ani táborskej cirkvi

(pozostatky po husitskom hnutí 15. storočia).

Počas ďalších štúdií v Bazileji sa dostáva do kontaktu s knihtlačiarimi, ochorel však na mor a bojuje o život. Vracia sa do Čiech, kde sa v r. 1557 stáva jedným z biskupov Jednoty bratskej a má sídlo v Ivančiciach. Podporuje miestnu školu, najvýznamnejšie bratské učilište pre teológov, a vybuduje tajnú bratskú tlačiareň. Vydáva tu vlastné pedagogické spisy, kancionály (spevníky) a spis Muzika, kde vydal po česky celú hudobnú teóriu tej doby. Napísal aj učebnice gramatiky, rétoriky či poetiky. Veľmi bojoval o zvyšovanie vzdelanosti a presviedčal o tom aj vlastných kolegov – biskupov.

Jeho *Gramatika česká* sa na dlhé roky stala pomôckou pre ostatných prekladateľov a nesmierne pomohla pri českom preklade Biblie. Bol to zároveň práve Blahoslav, ktorý sa zasadil o to, aby tento preklad vychádzal z pôvodných jazykov – gréčtiny a hebrejčiny, a nie z latinčiny. Sám preložil Nový zákon a podporoval preklad celej Biblie, na ktorej pracovali bratskí učenci najskôr uňho v Ivančiciach, neskôr v Kraliciach. Jeho preklad Nového zákona sa stal súčasťou aj na Slovensku používanej Kralickej Biblie.

Zomiera náhle, počas inšpekcie zboru v Moravskom Krumlove. Hoci sa nedožil ani päťdesiatky, počas svojho života neustále pracoval na budovaní cirkvi a šírení vzdelania. Aj my mu máme byť za čo vďační. ■

Výročná správa, rok 2022
Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku Rankovce

Je suis Ukraïna!

■ **Ľuboslav Beňo**
a Monika Beňová

Za pravdu sa každý bije.
Čo je pravda? (J 18,38)

2Pt 3,17-18: Vy teda, milovaní, ktorí to vopred viete, chráňte sa, aby ste sa nedali zviest' bludom nemravníkov a nestratili ste pevnú postać, ale vzrastajte v milosti a poznaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!

Tento text sme pre nový rok 2022 dostali od Pána Boha pre náš cirkevný zbor. Nie je jednoduché vyberať veršičky z Biblie, ktoré majú povzbudiť tých, ktorí ich dostanú. Týmto ďakujem všetkým tým ochotným, ktorí nám ich každoročne vyberajú a vlastnoručne prepisujú. Verím, že všetci, ktorí ste sa k nim dostali, ste cez ne aj prijali Božie požehnanie a boli ste povzbudení do vášho života viery.

Náš veršik sa nachádza úplne na konci 2. Petrovho listu, je vlastne jeho absolútnym záverom a dokonca ani nie je samostatnou vetou, iba pokračovaním, druhou polovicou celého jedného výroku. Ak by sme čítali iba tieto slová, ostali by nám iba milým prianím v tom, aby sa nám darilo kresťansky napredovať a dosahovať úspech. A takto je ten verš skutočne veľmi dobre vybratým pre

povzbudenie, za čo ďakujem tomu, kto ho tam našiel. Aj nás v našom zborovom spoločenstve povzbudzuje, aby sme neostávali iba postávajúcimi na mieste, ale aby sme skutočne rástli, rástli v milosti a známosti nášho Pána.

Čo znamená rásť v milosti a čo rásť v známosti?

1. To prvé, rásť v milosti, neznamená nič iné ako to, že máme vnímať, že Božia milosť nie je iba tak z nejakej kratochvile ako rozprávkový kráľ, ktorý sa v jedno pekné ráno rozhodne, ktorým svojim odsúdencom dá milosť a ktorých dá uvrhnúť do hladomorne. Božia milosť je draho zaplatená (Bonhoeffer), my na jednej strane nie sme nikto iba postavičkami z rozprávky, ktoré autor pripísal ku kráľovi, aby mal koho v jedno krásne ráno prepustiť. My sme hriešnici, každý jeden so svojim bremenom, za ktoré si zasluhujeme celkom iné zaobchádzanie. Ale Pán Boh sa rozhodol ináč. On za nás zaplatil, z lásky na kríži, Ten, ktorý platiť nemusel, zaplatil krvou a smrťou. To je Jeho milosť. Ak máme rásť v takejto milosti, tak máme rásť vo svojom pokaní, aby sme rozumeli, čo je to za milosť.

2. Rásť v známosti Pána neznamená nič iné, než Ho neustále viac a viac poznávať. Kresťan vo svojom živote nikdy celkom nespozná, aký je Jeho svätý Pán a Boh v rôznych situáciách. Preto nám Peter apoštol praje neustály rast, nikdy sa nezastaviť v poznávaní nášho Pána, ktorému za všetko patrí sláva teraz i naveky.

Tu by sme mohli skončiť s týmto veršíkom pre rok 2022, ale – keďže vieme, že je iba časťou celého výroku – už iste tušíme, že nám niečo dôležité mohlo ujsť.

Celý list je varovaním autora pred klamstvami falošných učiteľov, ktorí sa síce snažia hovoriť o Kristovi, ale držia sa vymyslených vecí a tak sa stávajú klamármi. Zvádzajú cirkev. List končí povzbudením, aby boli kresťania obozretní a usilovali sa vydržať pri skutočnom Kristovi. A celkom posledná veta, ktorej súčasťou je aj náš veršík ako jej koniec, povzbudzuje, aby sa verní kresťania „nedali zviest' bludom nemravníkov a nestratili pevnú postać“, základ. Až potom prichádza to „naše“ vzrastanie v milosti a známosti Božej.

Nemôžeme týmto príhovorom nereagovať na situáciu, v ktorej žijeme. Aj my sme, ako prví kresťania, obklopení nekonečným množstvom výmyslov a prekrútení. Slová ako „dezinformácie“ a „polopravdy“ sa stali súčasťou našich slovníkov počas posledných troch rokov a viac a viac naberajú na dôležitosť. Samotná pravda, predtým relativizovaná a spochybňovaná, devalvovala na takú nízku hodnotu, že ju niektorí ľudia musia podopierať ešte pomocnými slovíčkami „skutočná“, „naozajstná“ pravda a „hlavná“ či „zaručená“ správa. Veľmi mi to pripomína slová Pána Ježiša, keď povedal: „*Nech je vaše áno áno a nie nie, lebo čo je nad to, je od zlého.*“ Mt 5,37

Bolo to ešte niekedy začiatkom

roku 2017, keď som na kazateľnicu prvýkrát priniesol slovo „hoax“, ešte sme ho vtedy ani nevedeli vyslovovať. Už vtedy sme si hovorili, že sa v zahraničí stalo najdôležitejším slovom predchádzajúceho roka 2016. Pravda ako taká bola ponižovaná a hovorilo sa o tzv. dobe postfaktuálnej. To znamená, že ľudia nehládali a vlastne dosiaľ nehládajú pôvod správ, záležalo iba na pocitoch a na tom, či informácie potvrdzovali vlastné presvedčenie. A to sme tu ešte nemali ani covid, ani očkovanie, v nich si v nás postfaktuálna doba našla svoju živnú pôdu.

Dnes, v ťaživej politickej situácii celého sveta, keď sme zhrození tým, čo sa deje u našich východných susedov, na Ukrajine, a sami sa rozhodujeme, na ktorú stranu sa postavíme, sme zas a znova vystavení hoaxom, dezinformáciám a propagande. Mám pocit, že naša generácia sa raz bude označovať ako hoaxová...

Prosím, prosím, prosím, buďme opatrní! Apoštol Peter v našom texte nepovzbudzuje k ničomu inému. Buďme opatrní, dávajme si pozor na bludy = nezmysly, ktorých je plno a tak: „vzrastajte v milosti a známosti nášho pána a Spasiteľa Ježiša Krista!“

Nech má slávu teraz i naveky aj medzi nami, v tom, ako sa budeme rozhodovať, aké názory budeme zastávať! A tiež – nech sa za to nemusíme nikdy hanbiť pred našimi deťmi a budúcimi generáciami! Táto doba nás volá k správnym rozhodnutiam!

Bohoslužobný život v cirkevnom zbere

Rok 2022 sme začínali opäť v covidovom zovretí pri obmedzenom počte do 30 ľudí na bohoslužbách formou prihlasovania sa dopredu. Bol to ťažký začiatok, nikto nevedel, čo a ako bude a či sa infekcia neprevalí. Preto bola potrebná maximálna opatrnosť a dodržiavanie všetkých hygienických opatrení (dezinfekcia rúk, prekryté dýchacie cesty, bez fyzického kontaktu a ešte k tomu v režime iba očkování plus prekonaní). Bola to historická skúsenosť, ktorú už nikdy nechceme opäť zažiť! Veď kostoly a bohoslužobné miesta musia byť otvorené pre všetkých a pozývať na stretnutie každého jedného človeka! Pre tých, ktorí sa nedostali, resp. nemohli prísť, sme ešte na začiatku roka pripravili videonahrávky nedeľnej pobožnosti dostupnej na webstránke cirkevného zboru.

Postupné uvoľňovanie situácie začalo vlastne až koncom zimy, aj keď všetky opatrenia zatiaľ zrušené neboli a všetko je v prípade potreby pripravené na opätovné zavedenie. Pre starších a chronicky nemocných stále platia odporúčania prichádzať s prekrytými dýchacími cestami, pri vstupe do spoločných priestorov je k dispozícii dezinfekcia rúk. Najviac sa opatrenia prejavujú počas sviatosti Večere Pánovej, stále platí podávanie hostie do ruky prijímateľa (ako to napokon bolo aj kedysi v ranej cirkvi) a prijímanie vína formou kalíškov. Mnohí si túto prax pochvalujú a nechcú

sa už vrátiť k pôvodnému úzusu, no pre iných je spoločný kalich viac než symbolom evanjelictva a radi by ho mali opäť.

Čo sa týka prípravy a sprevádzanie bohoslužieb, témy kázni sú volené vopred s prihliadnutím na charakter nedele či sviatku, zvlášť v slávnostnej polovici cirkevného roka. Tematicky sa čas od času dostávame k preberaniu jednotlivých častí služieb Božích, dostali sme sa už k záverečnej liturgii. Spev na bohoslužbách ide dobre, je sprevádzaný hrou na organe, každý kostol má svojho kantora (kantorov), v prípade potreby sa samostatne vedia zastúpiť podľa vlastnej dohody. Piesne sú vybrané s časovým predstihom vždy na celé obdobie polovice cirkevného roka. Biblické texty (starozmluvný aj novozmluvný) podľa výberu v Agende čítajú veriaci zo zboru. Pred bohoslužbami býva modlitebná chvíľa, kde sa za požehnanie bohoslužieb modlíme s presbytermi (v Čakanovciach nás býva päť, inde traja).

NEDEĽNÉ BOHOSLUŽBY

Počet bohoslužieb sa dostal na normálnu úroveň, identickú napr. s predpandemickým rokom 2019: stretli sme sa celkom 207-krát (v roku 2021 iba 145x). Priemerne sa na jedných bohoslužbách stretlo 39 účastníkov (do počtu sa zarátavajú všetky bohoslužby, aj sviatočné), v jednu nedeľu/sviatok teda 154, čo je za celý zbor priemerne 23% (v r. 2021: 17,5%).

Priemerne 40 ľudí chodilo na služby Božie v Rankovciach, Bačkovíku aj Boliarove, v Čakanov-

ciach 31. Čakanovce sú pritom našou najväčšou filiou, povzbudzujeme ich k pestovaniu duchovného spoločenstva bratov a sestier! Najviac sa nás stretlo na Štedrý večer v Bačkovíku (137) a Čakanovciach (160), na pam. posv. kostola v Boliarove (158) a v Rankovciach na slávnosť konfirmácie (240). Naopak najmenej v období po Novom roku pre prísne pandemické obmedzenia (Čakanovce na Zjavenie: 11, Bačkovík 3. po Zjavení: 15), alebo v Rankovciach na Reformáciu (20) a v Boliarove na Vstúpenie (14).

Počas roka sa nazbieralo niekoľko mimoriadnych Bohoslužieb:

Slávnosť konfirmácie na konci apríla a koncert talentov v máji, o nich viac neskôr.

Záhradné bohoslužby na Svätodušný pondelok v priestoroch pred kostolom, skúsili sme niečo nové a bolo to veľmi milé. Následne ešte sestra M. Hrehorová urobila na fare prezentáciu svojej cesty po Izraeli.

Boliarov – pamiatka posvätenia kostola pri jubileu 30 rokov, ako hosť bol prítomný Peter Mihoč, biskup VD ECAV.

Zlatá konfirmácia v októbri v Rankovciach pre tri ročníky konfirmandov s pred 50 rokov, zišlo sa 31 jubilantov, bohoslužby spestrili naše rodinky a potom nasledovalo pohostenie v Herľanoch.

Špeciálnou príležitosťou boli po prvýkrát od nás vysielané televízne služby Božie z Boliarova na 1. vianočný sviatok; kázal Peter Mihoč, biskup VD ECAV, liturovali miestni duchovní, program

doplnili sestra Kövérová, spevokol spolu s deťmi z besiedok a rómski dorastenci z Rankoviec. Ohlasy ľudí boli veľmi dobré.

PÔSTNE A ADVENTNÉ VEČIERNE

Vrátili sme sa aj k pôstnym a adventným večierňam, pôstnych sme mali celkom 4 a adventné 3, všetky s priemernou účasťou 10 ľudí.

VEČERNÉ BOHOSLUŽBY

NA MALÝCH FILIÁCH

Večierne na menších filiálkach sa konali na požiadanie, najmä v Ďurďošíku a Tršťanoch, ale raz aj v Herľanoch.

Sviatosti, konfirmácia a ostatné stránky

KRST SVÄTÝ

V roku 2022 sme mali historicky najnižší počet krstov, iba 6 (2021: 29, 2020: 17). Z toho 3 boli rómske. Rodí sa menej detí? Ľudia chodia z neznámych dôvodov krstiť inde (a nedajú o tom ani vedieť)? Rodičia sú ľahostajní a neprinášajú deti k tejto jedinečnej sviatosti? Alebo odkladajú krst podľa učenia niektorých iných cirkví na neskorší vek? Tak či onak, je to škoda. Demograficky vidiek skutočne upadá, urbanizácia je silná, mladí odchádzajú do miest, no mnohí sa tam cirkevne strácajú. Taktiež narastá ľahostajnosť ľudí, a to vo všetkých ohľadoch, nielen vo vzťahu k cirkvi. Kde je príčina ľahostajnosti? Asi by tu mali odpovedať sociológovia... V našej cirkvi sa objavuje cirkevný turizmus, keď si po vzore multikultúrnej spoločnosti predstavujeme, že aj v cirkvi je

absolútne slobodný výber a my si volíme bez ohľadu na to, že svojím chodením tu a tam zanedbávame a ochudobňujeme svoje domáce spoločenstvo. Iste tu veľa robí aj vplyv spoločenstiev, ktoré otáľajú s krstom detí, ba sa proti nemu stavajú vraj ako nebiblickému. Už raná cirkev však poznala krst detí a stavať sa proti nemu nie je správne. Kto má právo povedať, že dieťa do takého a takého veku nemôže byť pokrstené?

VEČERA PÁNOVA

O spôsobe prijímania tejto sviatosti sme už písali v úvode k bohoslužobnému životu. Bude zaujímavé sledovať, ako si budúcnosť poradí s kalíškami – všeobecne vôľa u nás je k ich zachovaniu a nevracaniu sa ku spoločnému kalichu. Uvidíme.

Po uvoľnení opatrení však máme pocit, že nám narastá počet tých, ktorí sú účastní bohoslužieb, ale neprichádzajú k sviatosti. Myslím si, že v sebe nemáme hľadať dôvody, prečo nejst' a máme byť radšej pripravení pristúpiť vždy, keď sme pozvaní.

V cirkevnom zbore sa Večera Pánova konala celkom 57-krát (najviac v Rankovciach: 17x), zúčastnených bolo celkom 1731 prijímajúcich (2021: 912, 2020: 1.174, 2019: 2.031).

Večera Pánova v domácnostiach bola veľmi sporadická, iba pár prípadov. Táto možnosť tu stále je (nielen v pôste či advente); ak nemám pre zdravotné dôvody ako prichádzať do kostola, aspoň raz do roka by som mal prijať dary sviatosti vo svojej domác-

nosti. Naši starí evanjelickí predkovia by nedopustili, aby žili bez spojenia s cirkvou aj touto formou!

Zaujímavá kapitola je prijímanie sviatosti pre ťažko chorých, priam umierajúcich. Večera Pánova v domácnosti nie je určená špeciálne pre nich, v našej cirkvi nepoznáme pojem „viatikum“ (hostia pre umierajúcich) v snahe „odísť z tohto sveta s hostiou v ústach“. Večeru Pánovu je dobré prijímať pravidelne, ako pravidelné spojenie s Kristom a Jeho cirkvou, nie to odkladať snáď na poslednú hodinu života. I keď aj vtedy je to užitočné a dobré.

KONFIRMÁCIA

Po dvojročnej príprave plnej stretnutí aj online (iba cez internet, kvôli ťažkým opatreniam) bolo konfirmovaných 13 konfirmandov. Žiaľ, jeden z konfirmandov sa pre tragickú nehodu ešte z roku 2021 slávnosti nedožil. Jeden z konfirmandov sa pre svoj trvalý pobyt v Maďarsku pripájal na stretnutie cez internet (to bola taká malá novinka pre nás). Bola to skutočne celkom nová skúsenosť – práca s touto skupinou! V rámci prípravy v roku 2022 sme s konfirmandmi absolvovali sústredenie v Čakanovciach 11.-12.3., skúška konfirmandov bola na Bielu sobotu, 16.4., a slávnosť 24.4.2022.

V máji sme potom začali s novou skupinou 12 konfirmandov, z toho dvaja sa zo zahraničia (Maďarsko a Írsko) pripájajú na stretnutia cez kameru.

V lete sa po prvýkrát konal tábor pre konfirmandov spojený s mládežou (o ňom v sekcii o mládeži), sme radi, že sa ho – hoci mesiace po slávnosti konfirmácie – zúčastnili aj takmer všetci bývalí konfirmandi!

Okrem toho sme v novembri otvorili ešte aj prípravu pre rómskych konfirmandov, ktorých sa na začiatku prihlásilo 29, niektorí však časom prestali prichádzať – vyformovala sa skupina 17 stálych chlapcov a dievčat.

SOBÁŠ

Sobáš sme mali jeden jediný (rómsky), aj tu cítime, že buď sa ľudia neberú, alebo k sobášom prichádzajú inde – no nemáme informácie, že by to bolo výrazom nespokojnosti, to nie.

POHREBY

Pochovali sme celkom 13 bratov a sestier (2021: 19), z toho 4 muži, 8 žien a jedno dieťa, 2 z nich boli rómske. Zo začiatku roka boli všetky kvôli opatreniam na cintorínoch, neskôr sme sa tam, kde sú kostoly, vrátili k praxi pochovávaní aj z kostola. Na cintoríne používame ozvučovací zariadenie, ktoré reprodukuje nahrávku piesní z funebrála, farárovci doma nahrávajú piesne – melódiu aj so spevom, aby sa dali používať. Už je tak nahratá celá tretina funebrála.

POČET ČLENOV

Podľa matričných údajov nás je

na konci roku 2022 o 16 členov menej - celkom teda 672. Do tohto počtu počítame pokrstených, pochovaných, ale aj tých, ktorí sa odsťahovali.

Vnútromisijný život cirkevného zboru

Sprvu sme boli kvôli pandemickým opatreniam uzavretí a nebolo možné nijaké otvorené stretávanie sa. Tak začal rok 2022, situácia sa potom vo februári pomaly uvoľňovala, aby ju potom naplno priškrtil mráz vojny na našej východnej hranici...

Napriek mimoriadne ťažkej situácii – doznievajúcej pandémie a vojenskej agresii do susednej Ukrajine, keď aj našu krajinu zaplavili húfy utečencov a medzi ľuďmi vznikli všelijaké nálady, sme sa snažili obnoviť v cirkevnom zbore aktivity, ktoré len šlo, niekedy s vypätím síl.

DETSKÁ BESIEDKA

Detské besiedky opäť pokračovali vo svojich aktivitách najmä v Rankovciach a Boliarove, aj keď máme citelne menej detí, než kedysi. Úbytok krstov sa nutne odráža najmä na stretnutiach detí. Pre malý počet detí v Bačkovíku sa spojili besiedky Bačkovík a Čakanovce a začali sa stretávať v Čakanovciach.

V lete vedúci besiedok zorganizovali aj detský tábor (po dlhšej dobe už bez spojenia s dorastencami) v Krásnohorskej Dlhej Lúke. 5 dní na juhu Slovenska s návštevou banického múzea bolo potešením pre všetkých zúčastnených. Na tábore bolo 24 detí

pod vedením 8 vedúcich.

Niektoré deti sa v októbri zúčastnili aj seniorátneho stretnutia detí v Obišovciach, či doplnili spev spevokolu na televíznych službách Božích v Boliarove, alebo aj obohatili program slávnostných bohoslužieb, najmä na Deň matiek a Štedrý večer.

NÁBOŽENSKÁ VÝCHOVA NA ŠKOLE

Evanjelické náboženstvo sa na území nášho zboru vyučuje v Herľanoch (80 detí) a v Bačkovi (45 detí), všetko sú to rómske deti z našich komunít. Okrem nich žiaci z nášho zboru chodia aj do školy v Bidovciach, tam naša sestra farárka učí 20 detí.

DORAST A MLÁDEŽ

S novými konfirmandmi sme pristúpili k opätovnému spojeniu dorastu a mládeže s cieľom posilniť obidve skupiny. Ukázalo sa to ako dobré, vznikla silnejšia skupina, ktorá sa stretáva vždy v sobotu večer po konfirmačnej príprave (pôvodný čas pre mládež). Stretnutia bývajú raz v týždni, o program sa stará tím vedúcich, ktorý sa stretáva takisto raz v týždni.

Spoločne pripravili vo februári vikendovku v Kukovej a potom letný tábor v Liptovskom Trnenci, počet účastníkov: 37. Dorast s mládežou sa na jeseň zúčastnili aj seniorátnych mládežníckych bohoslužieb v Obišovciach.

RODINNÉ SPOLOČENSTVO

Taktiež pokračovali – s letnou prestávkou – aj stretávania skupinky strednej generácie raz za dva týždne. Začiatkom leta pripravili aj letnú vikendovku

v maďarskom Nyírbátore.

Milým bol už aj po tretí raz pripravený manželský večer vo februári v Čakanovciach. Hostami boli manželia Igor a Božena Mišinovci a klezmerová skupina z Košíc.

MODLITEBNÉ TÝŽDNE

Z modlitebných týždňov sme mali v zbere iba seniorátny modlitebný týždeň v každom kostole, okrem toho naši duchovní iniciovali celoslovenské online modlitebné týždne v pôste a advente, zúčastnili sa aj online ekumenického modlit. týždňa.

SPOLOČENSTVO ŽIEN

Sestry pokračovali v priestore online na tzv. Stretnutiach s Deborahou. Spravidla každý mesiac v prvý pondelok bola možnosť vstúpiť do životov rôznych biblických žien a cez tieto životy vnímať Božie konanie. Pripravovali ich sestry M. Beňová a M. Činčurová, prizvaní boli aj hostia. Súčasťou tejto práce so ženami je aj nahrávanie podcastov (hovorené slovo na internete) z obsahu týchto stretnutí, vypočuť sa dajú na webstránke zboru.

SPEVOKOL SPIEVAJÚCE SRDCE

Po „covidovej“ prestávke prišla výzva najmä na konci roka, keď sme stáli pred prípravou televíz-

ných služieb Božích, kde bolo potrebné pripraviť aj ďalší program na doplnenie liturgie. Preto začiatkom novembra prišlo pozvanie pre všetkých posledných členov a oslovili sme aj ďalších, napokon sa zišlo 15 spevokolistov pod vedením sestry dirigentky Renáty Šiškovéj, ktorí spolu aj s deťmi z besiedok nacvičili tri piesne a vynikajúco reprezentovali cirkevný zbor aj pred kamerami. Spievajúci členovia sa rozhodli pokračovať aj v novom roku 2023. Super, ďakujeme!

RÓMSKA MISIA

Pandemické obdobie plných dvoch rokov nás poriadne poznačil aj v rómskej misii. V podstate ostali iba pravidelnejšie stretávanie sa niekoľkých dospelých modlitebníkov, ktorí sa stretávali raz v mesiaci (v piatky večer) a modlili sa za obnovenie tejto služby. Túžili sme na jar, len čo sa uvoľnia opatrenia, začať stretnutia detí, dorastu tak, ako bývalo predtým... No naše plány zmenil koniec februára a príchod ľudí spoza hranice, ktorí potrebovali pomôcť. Priestory kaplánskeho bytu na fare a spočiatku aj zborovky boli obsadené a nebolo ani kde, ani ako, ani z akých síl otvoriť tieto stretnutia...

Až neskoro na jeseň, v novembri sa začali na spôsob dorastu stretávať rómski konfirmandi každý štvrtok, s deťmi sa dosiaľ nepodarilo naštartovať (okrem náboženstva na škole, kde na ne máme dosah) v podstate nič.

Jedinou aktivitou s deťmi bol tradičný letný denný tábor, ktorý

sme pripravili aj v roku 2022 v spolupráci s ochotnými mladými ľuďmi zo sesterskej sliezkej evanjelickej cirkvi. Akurát výber detí nebol podľa dochádzky, ako inokedy, ale na tábor mohli prísť všetky deti z ročníkov 1. až 3.

Milé bolo vystúpenie šiestich detí z dorastu na televíznych bohoslužbách v Boliarove, ktoré s nimi nacvičila sestra farárka.

Pokračoval aj projekt mentorovaných detí (cez organizáciu ETP Slovensko), do ktorého bolo zapojených 12 detí.

V rámci projektov Diakonie sme sa zúčastnili medzinárodných konferencií o práci s Rómami 5.-7.5.2022 v rumunskom Sibiu a 22.-23.9.2022 v srbskom Novom Sade.

ZBOROVÝ KONCERT

Po prestávke bol znovu pripravený koncert talentov v máji – tentokrát v kostole v Rankovciach. Zapojili sa predovšetkým deti, ktoré chodia do Základných umeleckých škôl, ale aj zostavená skupina z Čakanoviec, sestra Kővérová s básňou a pripojili sa aj naši detskí maliari so svojimi dielami.

K už tradičnému vianočnému koncertu kolied sme sa už nedostali, naše sily sa tam sústredili na televízne služby Božie.

ZBOROVÉ VÝLETY

Vo Svätodušnú nedeľu popoľudní sme sa vybrali na naše Rankovské skaly spolu aj s našimi ľuďmi z Ukrajiny (z fary, aj rodinou ubytovanou u s. K. Wolam v Rankovciach) s následnou opekačkou na fare. Celkom nás bolo viac než 50.

V jesennom termíne sme vo väčšej skupine ľudí (plný autobus, mikrobús a auto) zamierili do poľskej Muszyny, kde sme si pozreli veľmi zaujímavú biblickú záhradu, ktorá nadmieru naplnila naše očakávania, rovnako aj senzorická záhrada v tom istom meste. Božím slovom poslúžil brat Miroslav Mičko. Veľmi dobrý výlet!

DIAKONIA

V rámci pomoci sa v zbore podarilo urobiť dve mimoriadne ofery a zbierky – na pomoc ľuďom na úteku pred vojnou na Ukrajine (vyzbieraná suma v oferoch: 2.950,- €, na priamu pomoc ľuďom u nás ešte: 1.370,- €, spolu teda: 4.255,- €) a na detskú onkológiu v Košiciach (1.755,- €). K diakonickej službe patrí aj pomoc staršej sestry z Rankoviec, ktorej sme cez sponzora zabezpečili piecku do kuchyne a služba ľuďom z Ukrajiny, o čom je samostatné svedectvo nižšie.

PASTORÁLNA STAROSTLIVOSŤ DUCHOVNÝCH

V pastorálnej starostlivosti sa každý farár cíti nedokonalý, tak aj my. Určite by bolo dobre premieňať viac času na čas v domácnostiach cirkevníkov... Návštevám sa zvlášť venovala sestra farárka,

ktorá sa snažila navštevovať najmä starších a nemocných.

ZBOROVÝ ČASOPIS SLOVO

Zborový časopis mal počas roka istý výpadok, kvôli zaneprázdnenosti ľudí z redakcie. Vyšlo vlastne iba 5 čísiel s tým, že keďže sme sa snažili vydávať časopis raz za dva mesiace, nevyšlo iba jedno číslo. Časopis slúži na informovanie o živote cirkevného zboru, ale aj na duchovné povzbudenie čitateľov. Takmer všetky články sú autorské, to znamená, že nie sú preberané z iných zdrojov.

INTERNETOVÁ STRÁNKA ECAV.RANKOVCE.SK a diskusná skupina na soc. sieti

Internet sa stal pre všetkých súčasťou života a tak aj naša internetová stránka býva aktualizovaná, stará sa o ňu brat farár a brat F. Haško ml. Na informovanie slúži aj facebooková skupina cirkevného zboru.

KONVENT, PRESBYTERSTVO A PREDSEDNÍCTVO CIRKEVNÉHO ZBORU

Naše presbyterstvo sa v uplynulom roku stretlo iba raz, na svojom výročnom stretnutí. Zato konventov sme mali viac, jeden výročný a niekoľko volebných, keďže sa konala opakovaná voľba generálneho dozorca.

POMOC ĽUĐOM Z UKRAJINY

Špeciálna výzva aj pre naše spoločenstvo nastala vo februári, keď po obklúčení susednej Ukrajiny a po planých sľuboch o obyčajnom cvičení Rusko predsa len vojensky napadlo svojho suseda

a do celého sveta vyslalo signál o svojom mocenskom zápase posilnenom silnou propagandou šírenou všetkými možnými spôsobmi. 24.2.2022 sa zmenil rytmus aj nášho bežného života. S manželkou sme boli na školení o práci s rómskou komunitou, plní plánov, čo ďalej a ako začať prácu s deťmi, klubmi, s prísľubmi pomoci z nemeckej Diakonie ... Ako len všetky plány zamrzli!

Dostali sme mail z biskupského úradu z Prešova, kde zisťovali, kde sú aké možnosti pomoci, najmä ubytovania prípadných utečencov, na ktorý sme po porade s bratom dozorcom okamžite odpovedali. Nemohli by sme ostať s normálnym svedomím, ak by sme neposkytli naše priestory, kde je možné ubytovať núdznych... Víkend sme okrem prípravy výročného konventu venovali aj a najmä vypratávaniu a upratovaniu bytu, v ktorom bola roky kancelária a trieda pre prácu s rómskymi deťmi, potom aj sklad všetkého možného.

Už v nedeľu večer, niekedy o desiatej, či jedenástej, prišiel telefonát od brata Mareka Cingela, ktorý bol poverený organizovaním pomoci, či môžeme prijať už v noci prvých ľudí... O štvrtej ráno, 28.2.2022 prišla prvá mama s tromi deťmi, priviezol ich dobrovoľník z Nemecka, na druhý deň prišla ďalšia mama s dieťaťom a mamou a spolupútničkou, ktorú stretli v evakuačnom vlaku a obsadili druhú izbu... Boli u nás iba pár nocí, potom prichádzali ďalší, jedných priviezol dobrovoľník z Bieloruska, iných sme vozili z košickej stanice či centra pomo-

ci, ktoré tam vyrástlo... Spali u nás ľudia z Ternopyľa, Kyjiva, Krivyyho Rihu, potom z Dnipra, Čerkas, Kolomyje, Mariupolu, Ivano-Frankivska, Myrnohradu, Doncka, Kamjanskeho. Celkom 59 ľudí.

Úžasná bola ochota a pomoc ľudí z cirkevného zboru či okolia. Okrem nádhernej finančnej pomoci (4.255,- €, z toho 300,- € nám vtlačili samotní ľudia na úteku) tu bola veľmi promptná pomoc vo forme požičaných matracov, detskej postielky, vareného jedla, koláčov, mnohých prinesených potravín či šatstva pre deti aj dospelých, požičania sedemmiestneho auta, zálohy v obchode pre nákup potrebných vecí, otvorených srdc všetkých, ktorí sa s ľuďmi z Ukrajiny stretli na mnohých našich cirkevných aktivitách.

Vieme o ubytovaných ľuďoch z Ukrajiny aj u iných členov cirkevného zboru, ktorí tiež otvorili svoje domácnosti núdznym...

Veľmi vzácnou bola služba v centre pomoci v Košiciach (naši mládežníci), alebo aj priamo na hranici, kde sme boli celkom 14-krát na denných, i nočných smenách ako dobrovoľníci a s nami mnohokrát i ochotní bratia či sestry z nášho spoločenstva.

Hospodárske veci

Po hospodárskej stránke sa tiež čo-to urobilo. V lete bola v našom lese urobená ťažba dreva, niečo sa predalo, palivové drevo bolo privezené na faru, malo by pokryť najbližšie tri, možno štyri roky. Pre dovoz a popílenie i štiepanie dreva boli uskutočnené dve

brigády.

Na fare bola vykonaná výmena sprchovacieho kúta v byte farára,

ktorý bol nebezpečný a bolo ho treba celkom prerobiť. V kaplánskom byte sa cez projekt SLZ vymenili staré radiátory za nové, bola zakúpená nová posteľ.

V Bačkovíku a Rankovciach bol dočasne opravený organ, časom bude treba urobiť rozsiahlejšie opravy na oboch miestach. V Bačkovíku vymenili staré okná na kostole za nové, plastové. V Boliarove natreli obvodový plot okolo kostola.

Chronológia života cirkevného zboru počas roka 2022

- 18.-25.1. online ekumenický modlitebný týždeň
- 23.1. filiálne konventy, Čakanovce, Rankovce
- 13.2. filiálne konventy, Bačkovík, Boliarov
- 13.2. manželský večer, Čakanovce
- 18.-20.2. víkendovka mládeže v Kukovej
- 20.2. výročné presbyterstvo, Rankovce
- 27.2. výročný konvent, Rankovce
- 28.2. začiatok ubytovania ľudí z Ukrajiny na fare
- 11.-12.3. sústredenie konfirmandov, Čakanovce
- 16.4. skúška konfirmandov, Boliarov
- 16.4. Večera Pánova na mládeži, hosť: J. Petro
- 24.4. slávnosť konfirmácie
- 5.-7.5. konferencia práce s Rómami, Sibiu, Rumunsko
- 8.5. Deň matiek v kostoloch
- 15.5. zápis nových konfirmandov
- 22.5. koncert talentov, Rankovce
- 5.6. zborový výstup na Rankovské skaly
- 6.6. Svätodušné bohoslužby (pondelok) pred kostolom v Rankovciach
- 13.-17.6. biblickokrekačný týždeň Modlitebného spoločenstva, Herľany
- 24.-26.6. víkend rodiniek, Nyírbátor, Maďarsko
- 28.6. výlet s mentorovanými deťmi, Poprad
- 30.6.-5.7. rómsky denný detský tábor, Rankovce
- 3.7. pamiatka posvätenia zvoníc, Mudrovce, Žirovce
- 3.7. dištriktuálny deň v Kežmarku
- 5.-7.7. bicyklový tábor obišovského zboru, Rankovce
- 10.7. pamiatka posvätenia kostola, Čakanovce
- 11.-15.7. detský tábor, Krásnohorská Dlhá Lúka
- 24.7. pamiatka posvätenia kostola, Bačkovík

- 24.7. spomienkové stretnutie pri jubileu D. Bonhoeffera, Nálepkovo
- 1.-6.8. tábor mládeže, Liptovský Trnovec
- 21.8. pamiatka posvätenia kostola, Boliarov, hosť: P. Mihoč, biskup VD ECAV
- 25.-27.8. misijné dni VD ECAV, Lubovnianske kúpele
- 29.8., 1.9. brigády na drevo
- 4.9. bohoslužby s požehnaním žiakov a pedagógov
- 10.9. zborový výlet, Muszyna, Poľsko
- 14.-15.9. seniorátne stretnutie žien, Herľany
- 22.-23.9. medzinárodná konferencia o práci s Rómami, Novi Sad, Srbsko
- 25.9. pamiatka posvätenia kostola, Rankovce
- 2.10. zlatá konfirmácia, Rankovce
- 9.10. seniorátne stretnutie detí, Obišovce
- 12.10. nahrávanie videozamyslení pre ECAV
- 22.10. návšteva z nemeckej Diakonie
- 24.-27.10. reformačný modlitebný týždeň
- 30.10. Poďakovanie za úrody
- 6.11. Pamiatka zosnulých, pri hrobách farárov v Rankovciach
- 6.11. seniorátne mládežnícke bohoslužby, Obišovce
- 9.11. obnovenie spevokolu, Rankovce
- 24.11. zápis rómskych konfirmandov
- 25.12. televízny prenos služieb Božích, Boliarov

*Výročnú správu zboru za r. 2022 napísali: zborový farár
Mgr. Ľuboslav Beňo a nám. farárka Mgr. Monika Beňová ■*

Misijné dni VD ECAV, 27.8.2022

2023 február SLOVO 19

Koniec roka u nás

■ Váš farár

Posledné dva mesiace sa začali, samozrejme, spomienkou na našich zosnulých. Pred dverami však stáli už viac než rok naplánované televízne služby Božie v Boliarove na Vianoce. Preto sa bolo treba zamerať na ne a pripraviť program, všetko dohodnúť. A pomedzi to, samozrejme, tu stála aj neustála potreba pomoci ľuďom, ktorí prichádzali spoza východnej hranice...

6.11. sme teda mali po kostoloch služby Božie s pripomenutím si našich zosnulých. Na bohoslužbách sme čítali zoznam všetkých tých, s ktorými sme sa počas posledného roka rozlúčili, počas bohoslužieb sme mali všade aj druhé kolo volieb generálneho dozorca, z nášho cirkevného zboru sme s veľkou prevahou volili sestru Renátu Vinczeovú, ktorá napokon získala väčšinu hlasov v celej cirkvi. V Rankovciach viacerí účastníci služieb Božích potom ešte išli aj na cintorín položiť kvety na hroby tu pochovaných farárov.

V ten istý deň sa v Obišovciach konali seniorátne mládežnícke bohoslužby, ktorých sa zúčastnili aj naši mládežníci.

V stredu 9.11. sa po „covidovej“ prestávke zišiel aj náš spevokol, postupne nabral 15 spevákov a pripravoval spolu aj s deťmi tri piesne na vianočné televízne služby Božie do Boliarova.

14.11. bolo pripravené ďalšie online stretnutie sestier S Debo-

rou, spracované témy možno nájsť v podcastovej podobe na webstránke cirkevného zboru.

18.11. sa na fare, ako každý mesiac, stretli záujemcovia o modlitby za rómsku misiu.

24.11. prišli na faru mnohí rodičia rómskych detí, aby na konfirmačnú prípravu zapísali svoje deti. Celkom sa prihlásilo 29 detí, neskôr však zotrvalo iba niečo viac než polovica, ktorí sa každý týždeň stretávajú a učia o našej cirkvi a jej učení.

V nedeľu 27. novembra prišla na faru ďalšia rodina z ukrajinského Kamjanskeho (starší názov: Dneprodzeržinsk), mama s dvomi deťmi a ich babka.

30. novembra sme sa v Čakanovciach lúčili so 7-ročným chlapčekom Lukáškom Šoffom, ktorý odišiel po ťažkej nemoci. Zarmúteným rodičom, bratovi aj starým rodičom prajeme Božie potešenie..

V decembri sme sa okrem nedeľných bohoslužieb stretávali aj na adventných večierňach. V dňoch 11.-17.12. sa konal celocirkevný online adventný modlitebný týždeň, kde sme boli zapojení aj my.

Príprava na vianočné televízne bohoslužby sa stupňovala, začal nácvik aj s rómskymi dorastencami, pripravovala ich sestra farárka.

Potom už prišli s bázňou očakávané Vianoce. Najprv prišli z televízie všetko skontrolovať, technické záležitosti, nastali určité jednania, upresňovanie programu.

Na Štedrý deň dopoludnia bolo

potrebné skúšobné nazvučenie celého programu, srdečná vďaka patrí sestre kurátorke Elene Hlavatej, ktorá v ten deň strávila takmer celý čas v kostole. Ale rovnako aj všetkým, ktorí boli zapojení do programu! Kvôli rozostavenej technike v kostole sa na Štedrý večer bohoslužby v Boliarove nekonali, iba v ostatných troch kostoloch. Ofera z toho dňa bola venovaná, ako aj po iné roky, detskej onkológii v Košiciach. Vyzbieralo sa celkom 1.755,- €. Srdečne ďakujeme v mene nemocných detí!

Prvý vianočný deň nás teda čakali televízne bohoslužby, ktoré boli v priamom prenose vysielané na programe RTVS2. Kvôli nim a celkovej organizácii sme skoro

ráno mali skrátené vianočné bohoslužby aj v Čakanovciach a Rankovciach. Bohoslužby v Boliarove síce začínali až o 10.00, no všetci sme boli prítomní už polhodinu, aj hodinu vopred. Hostom kazateľom bol Peter Mihoč, biskup VD ECAV, spoluliturgovali naši farári. V programe vystúpil náš spevokol, deti, sestra Köverová, rómski dorastenci a v závere sestra B. Borrés so synom Timothym. Program vyšiel veľmi dobre, skvelý bol aj hudobný sprievod sestry kantorky A. Hrehorovej. Nahrávku si možno pozrieť v archíve RTVS. Prišlo mnoho pochvalných ohlasov, asi prvý prišiel od syna brata farára D.Janšu, ktorý tu kedysi pôsobil.■

televízne Služby Božie
Boliarov, 1. Sviatok vianočný

2023 február **SLOVO 21**

Modlitba na Nový rok

■ pripravila Katarína Hašková

Večný Bože, Stvoriteľ všetkého, s vďačným a skrúseným srdcom sa ponáhľame k Tebe v prvý deň tohto nového roku, lebo on je novým dôkazom Tvojej dobroty, bez ktorej by sme sa boli pominuli ako včerajší deň.

Daj, aby sme sa každú hodinu v tomto roku, ktorú nám pridáš k životu, stávali lepšími a dokonalejšími. Je to naša vrúcna túžba, ale Ty, Pane, Bože náš, poznáš našu krehkosť a nestálosť a vieš, že bez Tvojej milosti všetko naše namáhanie by bolo márne. Daruj nám teda v tomto roku na znak Tvojho milosrdenstva dostatok času a dobrej vôle na dokonalé pokánie.

Nebeský Otče, stvor v nás čisté a ponížené srdce, ktoré Ťa nado všetko miluje a ktoré sa vďačne odovzdáva do Tvojej svätej vôle. Vzbud' a rozmnožuj v nás ľútosť nad hriechmi, ktoré sme v predošliých rokoch spáchali.

Posilňuj našu vôľu, aby sme sa usilovali dosiahnuť kresťanskú dokonalosť. Udeľ nám tú milosť, aby sme ochotne napomáhali dobru a dbali na blaho svojich blížnych. Nedopušť, aby sme čo len jednu hodinu tohto roku zaháľali, ale aby sme všetky svoje sily, všetky svoje schopnosti, venovali Tvojej službe, plneniu povinností svojho stavu a rozširovaniu všeobecného dobra. Po celý rok nech nás vedie Tvoja otcovská ruka. Daj nám k plneniu našich predsavzatí svoju milosť, bez ktorej sú márne i tie najlepšie snahy.

Milosrdný Bože, milostivo vyslyš všetky tieto naše prosby! A nakoniec, ak si nám od večnosti ustanovil, aby tento rok bol posledným rokom nášho pozemského putovania, dopraj nám, Pane života a smrti, aby sme, pripravení na cestu do večnosti, mohli pokojne umrieť, šťastne vojsť do Tvojho kráľovstva a tam Ťa mohli so všetkými svätými chváliť a velebiť na veky vekov. Amen. ■

doverujem-a-verim.blogspot.com

Keď Boh všetko stvoril

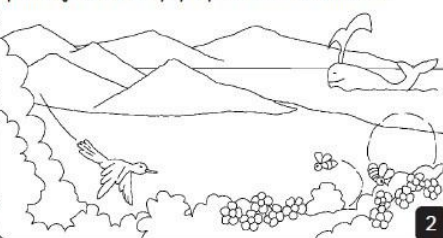
■ pripravila Monika Beňová

Kto nás utvoril? Biblie, Božie slovo, nám rozpráva o tom aký bol začiatok ľudstva. Kedysi dávno Boh stvoril úplne prvého človeka a dal mu meno Adam.

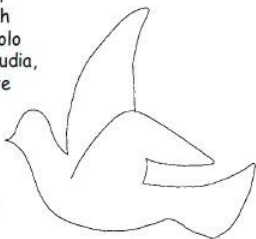
Boh stvoril Adama z prachu zeme. Keď Boh vdychol do Adama život, Adam ožil. Ocitol sa v nádhernej záhrade, ktorá sa volala Eden.

Ešte pred Adamom Boh stvoril nádherný svet plný nádherných vecí. Jodeno po druhom Boh stvoril kopce a lúky, krehké kvety a vysoké stormy, nádherné operené vtáky a bzúčiace včely, ponárajúce sa veľryby a plaziacich sa slimákov.

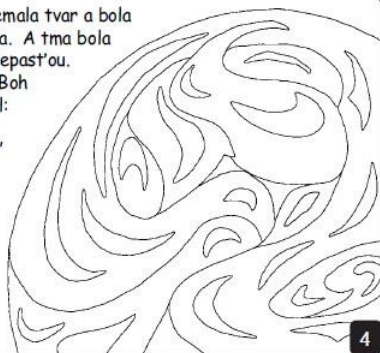

Ale úplne na začiatku, ešte predtým, než Boh čokoľvek stvoril, nebolo nič, len Boh. Žiadni ľudia, žiadne miesta na svete ani veci. Nič. Ani svetlo, ani tma. Ani dole ani hore. Ani včerajšok ani dnešok. Bol len Boh, ktorý nemal žiadny začiatok. Potom Boh začal konať! Na začiatku, Boh stvoril nebo a zem.

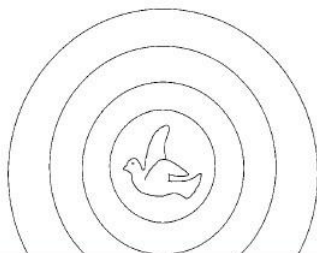
3

Zem nemala tvar a bola prázdna. A tma bola nad priepasťou. Potom Boh povedal: „Bud' svetlo!“

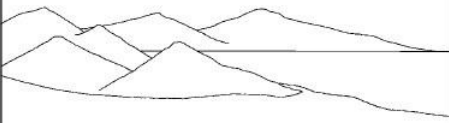
4

A bolo svetlo. Boh nazval svetlo dňom a tmu nocou. A nastal večer a nastalo ráno prvý deň.

5

Na druhý deň Boh zhromaždil vody oceánov, morí a jazier pod nebom. Na tretí deň Boh povedal: „Nech sa objaví pevnina!“ A stalo sa.

6

Boh tiež nariadil aby sa objavila tráva, kvety, kríky a stormy. A oni vyrástli. A bol večer a ráno, tretí deň.

7

Potom Boh stvoril slnko, mesiac a toľko hviezd, že ich nik nedokáže spočítať. A bol večer a bolo ráno, štvrtý deň.

8

pokračovanie v ďalšom čísle Slova...

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
FEBRUÁR – MAREC 2023

Služby Božie	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	5. marec, 2., 6. a 7. apríl
Večierne	Ďurďošík, Trstany, Herľany – podľa dohody
Detská besiedka	PI 16:30 Čakanovce PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	Róm.: ŠT 18:00 Rankovce Slov.: SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota
Spevokol	ST 19:00 Boliarov
Filiálne konventy	29.1. Bačkovík, Boliarov 5.2. Čakanovce, Rankovce
Výročné presbyterstvo	12.2. Rankovce o 16:00
Výročný zborový konvent	26.2. Rankovce o 10:00

Pozývame:

večer pre manželské páry – Herľany, 19.2. o 17:00

Verš pre náš cirkevný zbor na rok 2023

„Prijmi ponaučenia z Jeho úst a vezmi si k srdcu Jeho reči.“

Jób 22,22

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Haško ml. **Ročník:** XXVII. **Číslo:** 1 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45
Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk